

ling i Anledning af dens Opstilling i for- nævnte Palais. Efter det, som dengang fandtes anført i Finantstloyforslaget, antog Udvalget at have fuld Grund til at formene, at det Udgiftsbeløb, som saaledes var forlangt, var Alt hvad der efter Overslaget vilde medgaae til de Samlingers Flytning og Placering, som skulde opstilles i Palaiset i Kalleboderne. Udvalget mener, at der i det Hele bør holdes strengt over, at naar saadanne Udgifter blive forlangte af Regjeringen til et eller andet Foretagende, da de Overslag, som meddeles, bør være omfattende og udførlige, saaledes at man paa eengang kan faae en Anskuelse af hvad den hele Operation, som skal foretages, vil komme til at koste; thi, naar man ikke faaer det, udsætter man sig for at komme til at begynde et Foretagende, som maaskee tilsyneladende vil koste en mindre Sum, men som, naar man er rykket nogen Tid frem med det, fremkalder idelig forhøiede og forhøiede Begjæringer, og det Hele kan da løbe op til en meget større Sum, end Foretagendet er værd. Derfor er det af en stor Vigtighed, at Thinget holder fast paa, at de Summer, som bevilges til et vist Foretagende, hvad enten de nu forlanges undereet for eet Aar, eller de forlanges for en heel Arrække, dog ere ganske nøiagtigt beregnede, saaledes at man paa reengang kan see, hvad det hele Foretagende vil kunne koste. Nu antog Udvalget iffsor, at det var Meningen af de Ord, der fandtes i Finantstloyforslaget, at den Sum, som bevilgedes, skulde indbefatte alle Udgifter i Anledning af Museernes Flytning og Opstilling i Palaiset i Kalleboderne, og jeg troer, at man maa indrømme, at, saaledes som Udtrykkene vare affattede, var der Grund til at antage, at disse 1,000 Rbd. til Kunstmuseet — som er en af de Samlinger, der dengang var bestemt at henføres i Palaiset — ikke nu vilde blive fordrøde. Dette synes altsaa at stride imod denne Grundfætning, og det er derfor, at Udvalget har foreslaaet Thinget at nægte den forlangte Sum. Det er jo imidlertid muligt, at det Diemeb, hvori de 1,000 Rbd. ere begjærede, ligger udenfor den Plan, som iffsor meddeelt, og forsaavidt noget Saadant maatte kunne oplyses fra det ærede Ministeriums Side, antager jeg det ikke

for nødvendigt at staae strengt derpaa. Derimod maa Udvalget med Hensyn til de andre 1000 Rbd., der ere begjærede, have meget væsentlige Betænkkeligheder. De Herrer ville have seet, at disse 1,000 Rbd. ere forlangte udenfor den ordinaire Bevilling til Anskaffelser for Kunstmuseet og navnlig til Anskaffelse af Middeldalderens og den nyere Tids Sculpturarbejder og Kunstfager; der er derimod ikke tillige meddeelt, hvorvidt man tænkte paa, for disse 1,000 Rbd. at anskaffe en eller anden bestemt betegnet Samling af Gjenstande, som man nu netop fandt Leilighed til at anskaffe, eller om man tænkte sig denne Bevilling at skulle blive en stadig aarlig Bevilling. Dette maatte nu vistnok være et Punkt, som nødvendigtviis maa klares og meddeles Thinget, hvergang der kommer et saadant Forlangende. Det er imidlertid ved de nærmere Efterretninger, som Udvalget har indhentet, blevet klart, at disse 1,000 Rbd. ere af en saadan Beskaffenhed, at man maa vente, at de aarlig komme igjen, og ikke dette alene, men at der tillige igjennem disse 1,000 Rbd. er blevet lagt Begyndelsen til en heel ny Plan for Kunstmuseets Ordning og Henfegt. Det er paatænkt at give hele den Samling, som der findes, en heel anden Retning end den tidligere har havt, og forsaavidt det forrige Kunstkammer for en stor Deel har bestaaet af saadanne Gjenstande, der ikke havde nogen særdeles betydelig Værdi undtagen som Curiositeter, kan man vistnok ikke andet finde det i høi Grad Værdifuldt, at man ikke agter at fortsætte Samlingen i denne Retning, men at man vil lægge en solidere Grundvold derfor; men den Plan, som saaledes tænkes udført, har ikke været Rigsdagen meddeelt, der har ingen Meddelelse fundet Sted, hvoraf man kunde faae en Dom over den Plan, som nu paatænkes fulgt, og denne Betingelse maa man nødvendigtviis fordrø, naar man skal kunne indlade sig paa saadanne Pengebevillinger, der ville drage til Følge for Fremtiden. Jeg maa tilføie, at det er min personlige Overbeviisning, at den Plan, som er lagt, er en meget god Plan, men jeg har faaet denne Overbeviisning saa seent, at jeg ikke engang har kunnet meddele Udvalget i sin Heelhed den, og